

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΜΕΛΕΤΙΟΝ ΤΟΝ ΕΝ ΥΨΕΝΗΙ

Ποίημα Κυρίλλου Μητροπολίτου Ρόδου

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος καὶ τὰ κάτωθι Τροπάρια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ἐγκρατείας θαυμαστός ὑποφήτης, καὶ εὐσεβείας ἱερὸς μυστολέκτης, παρὰ Χριστοῦ δεδόξασαι, Μελέτιε σοφέ. Ὅθεν τοὺς προστρέχοντας, τῇ ἀγία Μονῇ σου, καὶ ἀσπαζομένους σου, τὴν μυρίπνοον κάραν, ὡς συμπαθῆς πρυτάνευε ἀεὶ, τὰς δωρεὰς τῆς ἀγίας σου χάριτος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· «Κυρίλλου».

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀσκήσας ἐν κόσμῳ τὴν ἀρετὴν, Μελέτιε Πάτερ, ἐδοξάσθης ἐν οὐρανοῖς, καὶ πᾶσι τὴν χάριν σου βραβεύεις, τοῖς ἐκτελοῦσιν ἀξίως τὴν μνήμην σου.

Μελέτιε Πάτερ οἱ εὐσεβεῖς, ἔχοντές σε πύργον, σωτηρίας πανασφαλῆ, ἐκ πάσης ρύομεθα ἀνάγκης, καὶ συμφορᾶς τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Τῆς Λάρδου ὁ γόνος ὁ θαυμαστός, καὶ τῆς Ῥοδονήσου, ἐγκαλλώπισμα τὸ τερπνόν, τοῖς κάμνουσι δίδου εὐρωστίαν, τῇ ἐνεργείᾳ τῆς σῆς ἀντιλήψεως.

Θεοτοκίον.

Κυρία τῆς κτίσεως Μαριάμ, τῆς κυριευούσης, ἀμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, λῦσον τὸν ζυγὸν τῇ χάριτί σου, ἐλευθερίας μοι χάριν βραβεύουσα.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ρ'ύου πάντας εὐσπλάγχως, τοὺς εὐλαβῶς πάντοτε, τῇ σῇ καταφεύγοντας σκέπη, Πάτερ Μελέτιε, ἀπὸ κινδύνων πικρῶν, καὶ συστροφῶν ὀλεθρίων· παρρησίας ἔχεις γάρ, ὄντως τὴν δύναμιν.

Δωρεὰς ἰαμάτων, πεπλουτηκῶς Ὅσιε, ἐκ σωματικῶν ἀλγημάτων, δεῦρο λυτρούμενος, καὶ ψυχικῶν ὀδυνῶν, τοὺς εὐλαβῶς προσιόντας, τῇ τιμίᾳ Κάρᾳ σου, Πάτερ Μελέτιε.

Ἡ δοθεῖσά σοι χάρις, παρὰ Θεοῦ Ὅσιε, θείας ἐφαπλοῦσα ἀκτῖνας, παθῶν τὴν ζόφωσιν, διασκεδάζει ἀεὶ, καὶ φωτισμοῦ πληροῖ πάντας, τοὺς ἀσπαζομένους σου, πίστει τὰ λείψανα.

Θεοτοκίον.

Υπεράμωμε Κόρη, Χριστιανῶν καύχημα, δέξαι τὰς οἰκτράς μου δεήσεις, ὡς εὐσυμπάθητος, καὶ δὸς μοι δύναμιν, τῇ μητρικῇ χάριτί σου, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, ἐχθροῦ Θεόνυμφε.

Διάσωσον Πάτερ Μελέτιε, κλέος τῶν μοναζόντων, ἀπ' ὀλεθρίων κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς τῇ πρεσβείᾳ σου πίστει ἀνακειμένους.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.
Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Τὸ χαῖρε εἰπὼν, τῷ κόσμῳ ὡς θεόσοφος, Ὁσίων θερμῶς, τοῖς τρίβοις ἠκολούθησας, καὶ αὐτῶν Μελέτιε, ἐν Ἐδέμ τῆς χαρᾶς ἐκοινώνησας· μεθ' ὧν δυσώπει πάντοτε Χριστόν, δοθῆναι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Πολυτρόπων κινδύνων με, καὶ ὀλεθροτόκων ῥῦσαι συμπτώσεων, παμμακάριστε Μελέτιε, θεία ἐνεργεία τῆς πρεσβείας σου.

Σκοτισθέντας Μελέτιε, τῶν ἀμαρτημάτων μέθη σωφρόνισον, ἡμᾶς Πάτερ τοὺς καλοῦντάς σε, ἐκ πολλῆς ἀγάπης ἀντιλήπτορα.

Τὸν ἐχθρὸν ὑποσκελίσον, τὸν ὑποσκελίζοντα καθ' ἐκάστην με, Πάτερ Ὅσιε Μελέτιε, ὡς αὐτὸν αἰσχύνας τῇ ἀσκήσει σου.

Θεοτοκίον.

Ρ'υπτικῇ Μητρπάρθενε, χάριτί σου τέλεον ἀποκάθαρρον, τὴν ψυχὴν μου ἰκετεύω σε, καταμολυνθεῖσαν ἀμαρτήμασιν.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς θερμῶς παρακαλοῦντάς σε, μαγγανείας τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ, ᾧ Μελέτιε Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα.

Ζάλη λογισμῶν, ψυχοφθόρων συνεχόμενοι, καταφεύγομεν Μελέτιε πιστῶς, τῇ γαλήνῃ τῆς θερμῆς σου ἀντιλήψεως.

Σκέπε Ὑψενῆς, τὴν Μονὴν θεῖε Μελέτιε, ὡς δομητορ εὐκλεέστατος αὐτῆς, καὶ ἀκοίμητος προστάτης καὶ ὑπέρμαχος.

Θεοτοκίον.

Γ'λεων ἡμῖν, τοῖς ἀπαύστως ἀμαρτάνουσι, μητρικῇ σου παρρησίᾳ Μαριάμ, τὸν τεχθέντα ἐξ αἱμάτων σου ἀπέργασαι.

ᾠδὴ στ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ψυχῆς μου τὸ εἰδεχθῆς, εἰς εὐμορφίαν ὑπέρλαμπρον, ἐνθέοις σου πρὸς Θεόν, εὐχαῖς μεταποιήσον,

Μελέτιε Ὅσιε, ἵνα σε γεραίρω, ὡς Ὀσίων ἐγκαλλώπισμα.

Τὰς χεῖράς σου πρὸς Θεόν, τὸν πολυέλεον ὕψωσον, Μελέτιε θαυμαστέ, αὐτὸν ἰλεούμενος, ἡμῖν τοῖς φωνοῦσί σου, τὴν ἀγίαν κλῆσιν, καὶ τιμώντων σου τὴν ἄσκησιν.

Κακίας ταῖς ἐμβολαῖς, θλιβόμενόν με ἐλέησον, καὶ δίδου μοι τοῦ Θεοῦ, τὸ πάνσεπτον θέλημα, ἐργάζεσθαι πάντοτε, διὰ μετανοίας, ἀληθοῦς Πάτερ Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ἢ χρυσαυγής, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, τὸ σκότος τῶν ἐν ἐμοί, παθῶν διασκέδασον, φωτί με αὐγάζουσα, τῆς ἐν σοὶ πλουσίας, ἐνοικούσης Μῆτερ χάριτος.

Διάσωσον Πάτερ Μελέτιε, κλέος τῶν μοναζόντων, ἀπ' ὀλεθρίων κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς τῇ πρεσβείᾳ σου πίστει ἀνακειμένους.

Ἀἴχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.
Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἐπὶ τῆς γῆς βιοτεύσας ὡς ἄσαρκος, ἐν οὐρανοῖς ἐδοξάσθης Μελέτιε· διό σε πιστῶς ἰκετεύομεν· Ἐν παρρησίᾳ Χριστὸν καθικέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὀσίου αὐτοῦ.
Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.
(Κεφ. ια' 27-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλῦσαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶξός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὀσίου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μελέτιε Ὅσιε, τῶν μοναζόντων λαμπρότης, τὸ τῆς Λάρδου βλάστημα, καὶ τῆς Ῥόδου τίμιον, ἐγκαλλώπισμα· τῆς Θεομήτορος, ὁ τῇ εὐδοκίᾳ, ὑπουργήσας προθυμότατα, καὶ κτίτωρ ἔνθεος, Ὑψενῆς τῆς Μάνδρας γενόμενος, τῆς καυχωμένης πάντοτε, τοῖς χαριτοβρύτοις λειψάνοις σου, εἰρήνην ἐξαιτεί, γαλήνην καὶ τὸν θεῖον φωτισμόν, τοῖς προσιοῦσιν ἐκάστοτε, τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ

σου.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Ἰδιὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Πάτερ Μελέτιε, ὡς εὐσπλαγχνος ῥυσθῆναι, ἀπάσης δυσχερείας, τοὺς πιστῶς ἀνακράζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἀκεσώδυνον Πάτερ, ἐκ λειψάνων σου θείων, πρόεισι φάρμακον, καὶ πᾶσαν ἀμπλακία, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, θεραπεύει Μελέτιε, γνήσιε δοῦλε Χριστοῦ, τῶν πίστει προσιόντων.

Ὁ Θεὸς ἴλαθί μοι, τῷ ἀθλίῳ σου δούλῳ, ὡς πολυεὐσπλαγχνος· προσάγω σοι γὰρ πρέσβυν, θερμότατον τὸν νέον, ἐν Ὅσιοις Μελέτιον, τὸν διὰ σὲ ἐπὶ γῆς, βιώσαντα ἀξίως.

Θεοτοκίον.

Λάμπρυνόν μου Παρθένε, τῆς ψυχῆς τὸν χιτῶνα, τὸν θεοῦφαντον, τὸν καταμολυνθέντα, ἀπείρου πονηρίας, τοῖς δεινοῖς ἀτοπήμασι, ἵνα ὑμῶ σε ἀεὶ, τὴν Κεχαριτωμένην.

Ἰδιὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Τὰς ἀσθενοῦσας, τῇ ἀμαρτία καρδίας, τῶν προσφύγων σου θεραπεύσον τελείως, Μελέτιε Πάτερ, βοτάνη τῶν εὐχῶν σου.

Καταναλώσας, ἐν ἀσωτίαις τὸν βίον, τῷ Χριστῷ πιστῶς προσάγω σε μεσίτην· μὴ με καταισχύνης, Μελέτιε παμμάκαρ.

Τῆς τυραννίδος, τῶν ἀκαθέκτων παθῶν μου, λύτρωσαί με ἐνεργεία τῶν εὐχῶν σου, Μελέτιε Πάτερ, Ὅσιον ἢ ἀκρότης.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐξ ἀγνῶν σου, ἐνανθρωπήσας αἱμάτων, ἐδωρήσατο ἡμῖν τὴν σωτηρίαν· ὄθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ἰδιὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Εὐθύτητι καρδίας, τῇ σῆ ἀντιλήψει, πάντες προστρέχομεν Πάτερ Μελέτιε, τὴν δυναμένην λυτροῦσθαι, ἡμᾶς ἐκ θλίψεων.

Ρ'οὴν δακρῶν δίδου, ἡμῖν χάριτί σου, ὡς ἂν τὸν ῥύπον ψυχῶν καθαρίσωμεν, ἐν ἀληθεῖ μετανοία, Πάτερ Μελέτιε.

Μελέτιε παμμάκαρ, ταῖς ἰκετηρίαις, τῶν ἰκετῶν σου φωναῖς ἐπικάμθητι, καὶ τὰ συμφέροντα αἶτει, αὐτοῖς ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Υ'πέραγνε Μαρία, Κεχαριτωμένη, μὴ καταισχύνης τοὺς πίστει προστρέχοντας, τῇ μητρικῇ σου πρεσβεία, ὡς πολυεὐσπλαγχνος.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ μιμητής, καὶ ζωῆς ἀγίας, ὁ θεόπνους ὑφηγητής· χαίροις Θεοτόκου, ὁ γνήσιος θεράπων, Μελέτιε θεόφρον, Ἀγγέλων σύσκηνε.

Τῇ ἀσκητικῇ σου διαγωγῇ, ὡς φωστήρ ἐκλάμπασ, φαεσφόρος ἐξ Ὑψενῆς, φωτίζεις ἀκτῖσι, τῶν θείων ἀρετῶν σου, Μελέτιε παμμάκαρ, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Χαίροις ὁ τῆς Λάρδου γόνος σεπτός, Μελέτιε Πάτερ, καὶ τῆς Ῥόδου κλέος λαμπρόν· χαίροις τοῦ σεμνείου, τῆς Ὑψενῆς δομητῶρ, καὶ θεῖος ἀντιλήπτωρ, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σκηνώμα ἐδείχθης τῶν ἀρετῶν, Μελέτιε Πάτερ, δι' ἀγόνων ἀσκητικῶν· ὅθεν ἐν νυμφῶνι, τῶν οὐρανῶν σκηνώσας, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Σκέπε τὴν Μοῆν σου τὴν ἱεράν, τὴν μεγαλαυχοῦσαν, τῇ σῇ δόξῃ πνευματικῶς, καὶ ρύου ἐκ πάσης, κακίστης ἐπηρείας, τὴν λογικὴν σου ποιμνὴν, ταύτην Μελέτιε.

Τοὺς προσερχομένους πανευλαβῶς, ναῶ σου τῷ θεῷ, καὶ ὑμνοῦντάς σε πρεπωδῶς, Μελέτιε Πάτερ, ἀγλάϊσμα Ὁσίων, ἀπὸ κινδύνων ῥῦσαι, τῇ ἀντιλήψει σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον, τὰ συνήθη Τροπάρια, Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ Ἀπόλυσις μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ κάτωθι τροπάρια

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Κόσμου τοῦ ματαίου ἐξελθὼν, ὡς κατατρωθὴς τὴν καρδίαν, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ, τὸν Σταυρὸν ἐβάστασας, στερῶς ἐπ' ὤμων σου, καὶ ὀσίως διήνυσας, ἐπὶ γῆς τὸν βίον, Ὅσιε Μελέτιε, ἀξιοθαύμαστε. Ὅθεν ἐν Ἐδὲμ καταπαύσας, πρέσβευε ἀεὶ ὑπὲρ πάντων, τῶν εἰλικρινῶς μακαριζόντων σε.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων...

Δίστιχον.

Κύριλλον, Μελέτιε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις
Τὸν τῆς Ῥόδου φύλαττε προστρέχοντά σοι.